

R

REVEIL-SERIE

DOOR GELOOF EN
BEKERING ZALIG

THEODORUS VAN DER GROE

No. 502

FEBRUARI - MAART 2014

THEODORUS VAN DER GROE

Theodorus van der Groe werd op 3 september 1705 te Zwammerdam geboren. Zijn vader, Ludovicus van der Groe, was daar predikant; de naam van zijn moeder is Johanna Laats. Ook van moederszijde behoorde Van der Groe tot een familie van predikanten. Met zijn oudere zuster Eva heeft Van der Groe zijn leven lang een nauwe geestelijke band onderhouden. Een jongere broer is later predikant geworden in Zoeterwoude. In 1724 ging Theodorus theologie studeren in Leiden. Zijn eerste gemeente werd Rijnsaterwoude (1730). Daar raakte hij onder invloed van piëtistische gelovigen. Kritiek op zijn prediking raakte hem diep. Van der Groe en zijn zuster Eva, die na een echtscheiding bij hem was komen inwonen, beleefden daardoor een bekering; eerst Eva in september 1735, Van der Groe korte tijd daarna.

Toen hij meer en meer bekend werd als bevindelijk predikant, verdiepte Van der Groe zich in de studie van de reformatorische theologie.

Intussen was hij in 1740 predikant geworden in Kralingen. Tot zijn dood op 24 juni 1784 is hij daar gebleven. In het jaar 1754 trouwde hij met Johanna Cornelia Bichon, die leefde van 1709-1785.

Als predikant van Kralingen kwam hij kritischer te staan tegenover de piëtistische geloofscultuur van zijn dagen. Velen richtten zich namelijk op het herkennen van de gevoelige tekenen van de wedergeboorte in

hun ziel, zonder dat ze tot bewuste geloofs zekerheid kwamen. Met een beroep op Calvijn en anderen leerde Van der Groe dat die zekerheid tot het wezen van het geloof behoort. Niet tot het ‘welwezen’ van het geloof zoals toen velen leerden, waardoor men zich tevreden ging stellen met het voorbereidende ‘honger en dorsten’ naar de gerechtigheid. Van der Groe stelde dat men dan in feite nog de zaligmakende genade mist.

Terwijl hij met deze zaken theologisch en pastoraal worstelde, raakte hij geboeid door het werk van de Schotse predikers Ebenezer en Ralph Erskine. Zij vonden de juiste verhouding tussen een beschouwing van het verbond onder de beheersing van de uitverkiezing en een prediking met ruime aanbidding van de beloften van het Evangelie. Bevriende Rotterdamse uitgevers brachten vanaf 1747 vele preken van de Erskines in vertaling uit, die soms werden voorzien van uitvoerige inleidingen door Van der Groe. Deze voorredes gaan diepgaand in op de zojuist genoemde geloofsproblematiek.

Toen in 1749 de zogenaamde ‘Nijkerkse beroerten’ ontstonden, met als kenmerk plotselinge bekeerungen en gemeenschappelijke emoties, verwierp Van der Groe deze opwekking als een uitwas van piëtistische geestdrijverij. Hij heeft in de jaren daarna zijn kritiek uitgewerkt in een tweedelig werk onder de titel “Toetssteen der ware en valse genade” (1752-1753). Met deze publicatie was zijn theologische reputatie in

kerkelijk Nederland voorgoed gevestigd.

Opmerkelijk is dat rond 1760, toen in piëtistische kring nieuwe spanningen ontstonden over de rechtvaardigingsleer, men de opvattingen van Van der Groe als tegenpool zag van die van Alexander Comrie, predikant te Woubrugge. Anders dan Comrie hield Van der Groe de vergeving der zonden door God zo dicht mogelijk bij de bewuste geloofsdaad van de mens. Uit de kerkenraadnotulen van Kralingen blijkt dat Van der Groe zijn werk getrouw en gewetensvol heeft verricht, in harmonie met de andere ambtsdragers. Het hart van zijn werk was de prediking die hoorders uit de wijde omtrek naar Kralingen trok. Veel (afschriften van) preken zijn bewaard, o.a. een volledige verklaring van de Heidelbergse Catechismus. Hij preekte analytisch (woord voor woord werd uitgelegd) en onderscheidde in de toepassing zorgelozen, onbekeerlijken, bekommerden en bekeerden. Zijn talrijke bid-dagpreken getuigen van een profetische instelling. Hij verwachtte een duizendjarige bloeitijd voor de kerk na bekering van de Joden.

Van der Groe stond in zijn tijd bekend als een geleerde man, maar ook als een prediker met een negativistische inslag. Het is de vraag of dit terecht is. Ook persoonlijke omstandigheden kunnen een rol hebben gespeeld: op zijn portret is te zien dat hij halfblind was. Toen hij stierf in 1784 werd hij bij zijn moeder en zuster begraven aan de voet van de Kralingse kansel.

Bron:

- Biografisch Lexicon voor de Geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 6, pag. 98-101.

De preek is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands. Het is een preek uit de bundel “Verzameling van veertien nagelatene Biddagspredikatiën”, door den zeer geliefden en Godzaligen Heer Theodorus van der Groe, in zijn eerwaarde leven Bedienaar des H. Evangeliums te Kralingen, pg. 198-227; uitgave te Rotterdam bij R.C. Huge, 1890.

DOOR GELOOF EN BEKERING ZALIG

door

THEODORUS VAN DER GROE

*”God dan, de tijden der onwetendheid
overzien hebbende, verkondigt nu alle
mensen alom dat zij zich bekeren”.*

Handelingen 17:30

Eén van de duidelijkste en levendige bewijzen van Gods oneindige liefde en Zijn verlangen om het menselijke geslacht te behouden en zalig te maken, is vooral dit, dat Hij niet ophoudt de mensen heel ernstig aan te sporen en te waarschuwen om zich te bekeren, hoe goddeloos en zondig men ook mag zijn.

Het is zeker waar dat God Zijn grote goedertierenheid bewijst en dat Hij geen lust heeft in de dood van ook maar één zondaar. Hij stelt hun een weg van leven en zaligheid voor ogen. Hij vermaant ze hun verkeerde en naar de ondergang leidende wegen te verlaten en bij Hem gemeenschap en verzoening te zoeken. God de Heere zou de zondaar direct in het oordeel kunnen werpen en hem voor eeuwig van Zich weg kunnen stoten in de hel, maar Zijn goddelijke eigenschappen van goedheid, liefde, genade en barmhartigheid laten dat niet toe. Nee, de Heere roept allen, zelfs de grootste en meest gru-

welijke zondaren tot bekering. Hij belooft hun vergeving van al hun zonden, eeuwige vrede, zaligheid en genade, als zij in ware boetvaardigheid hun zonden en goddeloze wegen verlaten en door het geloof in Zijn Zoon tot Hem willen terugkeren. Als een zondaar dan toch verloren gaat, is het door zijn moedwillige ongehoorzaamheid en hardnekkige weigering om de aangeboden genade in het bloed van de Middelaar aan te nemen en zich daardoor tot God te bekeren.

Mijn toehoorders, het is werkelijk waar dat God de Heere alle zondaars zonder onderscheid ernstig roept en tot bekering nodigt. Dit wordt ons helder geleerd in de woorden van onze tekst, waarin de apostel Paulus spreekt tot de heidenen in Athene: *God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom dat zij zich bekeren.*

Toen de Zaligmaker van deze aarde naar de hemel voer, gaf Hij aan Zijn apostelen en discipelen opdracht om de hele wereld in te gaan en aan alle mensen het Evangelie van zaligheid en genade te verkondigen. Zij moesten dit doen om de mensen aan te sporen dit Evangelie aan te nemen en zich te laten zaligmaken in Christus' bloed en zich met God te verzoenen. Dit is na de hemelvaart van de Heiland door de apostelen en discipelen ook gedaan. Paulus, een door Jezus Christus geroepen apostel, heeft deze opdracht van de Heiland met grote betrokkenheid uitgevoerd. Hij is door de wereld gereisd en heeft overal het Evangelie van Christus gepreekt, van Jeruzalem tot

Illyricum¹ toe. Dit leidde overal waar hij kwam tot veel vrucht en zegen, want de Heere was met hem. Onder alle steden en plaatsen waar hij het Evangelie van zaligheid verkondigde, was ook de beroemde heidense stad Athene, die het centrum was van de Griekse wijsheid. Hier maakte de heilige apostel de zalige verborgenheid van Christus in het Evangelie bekend. Hij verkondigde die zonder terughouding op de plaatsen in de stad, waar de meeste mensen samen kwamen. Dit kunnen we eerder in dit hoofdstuk lezen. Hij liet de inwoners van Athene de bedrieglijkheid en de afschuwelijkheid van hun oneerbare afgodendienst inzien. Hij wilde hen bekendmaken met de ware God van de hemel in Zijn aanbiddelijke majesteit, heerlijkheid, volmaaktheid en onbegrijpelijke goedheid. In de woorden van onze tekst geeft hij hiervan een heldere uitleg, als hij uiteenzet dat God nu alle mensen alom verkondigt dat zij zich bekeren.

Dit is een heel dierbaar woord, geliefden. Hierin worden we onderwezen in de raad en de wil van God met betrekking tot de eeuwige gelukzaligheid en het behoud van de mens. De grote God van hemel en aarde, Die het vanwege Zijn oneindige volheid niet nodig heeft door mensen gediend te worden, laat hier Zijn vriendelijke en liefdevolle hart zien voor rampzalige en zondige mensen die eeuwig behoud nodig hebben. Hij roept en waarschuwt alle zondaren zonder onderscheid om zich toch tot Hem te wenden en zich van hun zondige wegen te bekeren.

¹ De westkust van Macedonië.

De inhoud van deze prediking is zeer gepast voor de huidige tijdsomstandigheden. God de Heere roept ons en heel Nederland nu nog op tot geloof en bekering. Dit is de enige weg om aan Zijn gevreesde toorn te ontkomen, en te ontvluchten aan het rampzalige verderf dat ons anders zeker zal overkomen. O, dat we deze roepende stem van de Heere vandaag toch eens echt mogen horen! Dat deze stem toch eens mag doordringen tot in onze ziel! Dat we toch ogen mogen ontvangen om onze verkeerde en tot de ondergang leidende wegen in te zien; en ook een hart om die te verafschuwen. Dat we een heilige schaamte mogen kennen, droefheid en berouw om ons te wenden tot het dierbare bloed van de Borg Jezus en ons daarin te laten wassen en reinigen. Moge het zó zijn dat we door deze verse en levende weg weer terugkeren tot de Heere onze God, van Wie we afgeweken zijn door onze zonden. Toehoorders, dit is voor ons de enige weg om behouden te worden. Konden we het maar geloven! We worden allen door de Heere Zelf opgeroepen en daartoe ernstig vermaand.

O, Heere, grote en machtige God, geef ons dat wij Uw stem mogen horen. Bekeer ons, en wij zullen bekeerd zijn. Amen.

In onze tekst worden twee dingen van God de Heere gezegd:

1. Dat Hij de tijden der onwetendheid overzien had.
2. Dat Hij nu aan alle mensen verkondigt dat zij zich bekeren.

De inhoud en betekenis van beide punten zullen we zo beknopt mogelijk aan u voorhouden.

1.

Wat het eerste betreft: Paulus spreekt hier tot de mannen van Athene over God de Heere, dat Hij de tijden der onwetendheid overzien heeft. Onder de tijden der onwetendheid verstaat hij de tijden van vroeger, de tijden van duisternis en van de diepste onkunde. De inwoners van Athene en alle andere heidenen in de wereld hadden tot nu toe in zulke tijden geleefd. Zij misten alle ware kennis van God, van de weg van de zaligheid en van de verzoening. Het is immers bekend dat God in de tijd van het Oude Testament de heidenen buiten Zijn verbond en buiten de kerk heeft gehouden. Hij heeft hen laten wandelen op hun eigen wegen. Hij heeft hun van Zichzelf en van de weg van de zaligheid geen heldere en duidelijke openbaring gegeven. Zij hadden alleen het zwakke en schemerige licht van het bedorven natuurlijke verstand, dat na de val in de ziel van de mens nog is overgebleven. Dit lezen we duidelijk in Psalm 147:19-20, waar over God de Heere gezegd wordt: ‘Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan; en Zijn rechten, die kennen zij niet.’

Dit was dus de oorzaak dat de heidenen met hun vleeselijke wijsheid gedurende de tijd dat ze buitengesloten en verstoten waren van het kennen van God en Zijn Woord, in een verschrikkelijke duisternis en onwetendheid heb-

ben geleefd. Ze zijn verrijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandige hart is verduisterd geworden (Romeinen 1:21). Op een andere plaats spreekt Paulus van hen 'dat zij verduisterd waren in het verstand' (Efeze 4:18). Ja, hij noemt hen 'de duisternis zelf' (Efeze 5:8). De profeten stellen de heidenen ook doorgaans voor als 'een volk dat in duisternis wandelt en leeft in het land van de schaduw van de dood'. Ja, zij worden vanwege hun blindheid en onwetendheid menigmaal 'beesten en wilde dieren van het veld' genoemd. De heidenen hebben in die tijd in de wereld zonder God en zonder Christus geleefd, en zijn in hun blinde onwetendheid jammerlijk verloren gegaan.

Daarin zijn zij een helder voorbeeld van alle mensen onder ons die geen genade kennen, onbekeerd zijn en niet wedergeboren. Ze leven, wat de zaak zelf betreft, in dezelfde geestelijke duisternis en onwetendheid. Door onze geboorte zijn wij allemaal heidenen en worden niet eerder een christen, dan wanneer we door het ware geloof met Christus worden verenigd en wedergeboren uit water en geest.

Dit oordeel van God over de heidenen was heel vreselijk, maar toch heel rechtvaardig. Het was namelijk hun eigen schuld dat ze God niet kenden, omdat ze door hun zonden deze jammerlijke blindheid en duisternis op hun hals gehaald hadden. Ze hebben de goddelijke vonk, die nog in hen was overgebleven, niet aangegrepen en benut om meer en diepere kennis van God te krijgen,

maar ze hebben die verwaarloosd en zelfs tegengestaan. Ze hebben God, overeenkomstig het licht dat ze hadden, niet willen erkennen. Daarom heeft de Heere hen overgegeven ‘in een verkeerde zin, om te doen dingen die niet betamen’, Romeinen 1. Ook heeft de Heere hun rechtvaardig het licht onthouden van een diepere openbaring, die nodig is om God te kennen als de God van zaligheid voor zondaren. Bovendien, de eerste heidenen hebben, voor en na de zondvloed, met alle andere mensen door het onderwijs van hun ouders de ware kennis van God en de weg van de verzoening ontvangen, maar ze hebben die moedwillig verwaarloosd en verworpen. Ze hebben zichzelf met hun nakomelingen in een hoogst ellendige duisternis en blindheid geworpen, en dat was tot hun eeuwige ondergang. God de Heere heeft hen dan ook rechtvaardig aan zichzelf overgegeven en hen laten voortgaan op de weg van hun hart, naar hun eigen zin en hun eigen voorkeur.

De apostel heeft hier de hoogst ongelukkigste tijden van duisternis en onwetendheid op het oog, waarin alle heidenen vele eeuwen geleefd hebben en waarin zij zonder onderscheid verloren gegaan zijn. Daarover spreekt hij als hij zegt dat God de tijden der onwetendheid heeft overzien.

In de grondtaal heeft het woord ‘overzien’ een dubbele betekenis. Aan de ene kant betekent het iets overzien of iets voorbijzien. Dit is het geval als men van een zaak afziet, of als men die laat voor wat het is en er niet meer

aan denkt. Het is alsof de kwestie er nooit geweest is. Aan de andere kant kan het woord ook betekenen iets versmaden, ergens geen genoegen of geen welgevallen in hebben en er daarom aan voorbij gaan. In deze beide betekenissen kan het woord worden opgevat en leveren beide betekenissen een goede uitleg op.

Als we uitgaan van de eerste betekenis, die van *voorbijzien* of *over het hoofd zien*, dan betekent het dat God de Heere niet meer wil denken aan de vorige tijden. Dit waren de tijden van de heidense duisternis en onwetendheid. Hij was boos en toornig op de heidenen en liet hen naar Zijn rechtvaardig oordeel voortgaan op hun zondige wegen. Maar de Heere ziet nú aan die treurige en uiterst ellendige tijden voorbij en overziet ze alsof ze er nooit geweest zijn. Hij wil Zich nu tot de blinde heidenen wenden en hen ontslaan van Zijn toorn en vloek, waaronder ze tot nu toe hadden gelegen. Hij wil ze nu ook opnemen in Zijn verbond en hun als het ware zaad van Abraham de geestelijke zegeningen van Abraham laten beërven. Als we het woord uitleggen in de andere betekenis van *versmaden* of *verachten*, komt dit in hoofdzaak op hetzelfde neer. God de Heere heeft nu de vorige tijden van de onwetendheid, waarin Hij de heidenen op hun eigen wegen heeft laten voortgaan, afgewezen en verworpen. Zijn raad was nu in dit opzicht vervuld en Hij had geen behagen meer in de tijden van de onwetendheid. Dat waren tijden waarin zoveel menigten mensen Hem niet kenden, dienden, beminden en Hem ook niet verheerlijkten. Het was nú Zijn wil en genadige voornemen om

Zich ook aan de heidenen te openbaren, hen van hun vroegere blindheid en ellendige duisternis te verlossen en Zijn Zoon Christus nu ook te geven tot een licht voor de heidenen.

Wat een zalig voornemen en besluit van God! Gelukkige heidenen! Hier valt nu de scheiding weg die u tot die tijd van het volk van God scheidde. Hier wil God u, o wonderlijke goedheid en genade, weer met Zijn volk tot één lichaam in Christus bijeenbrengen. Hij kan u niet langer in uw ellendige duisternis laten; o nee, hier wordt al Zijn bewogenheid over u zichtbaar. 'En Hij zal op deze berg verslinden het omwindsel van het aangezicht, waarmee alle volken omwonden zijn, en de bedekking, waarmee alle natiën bedekt zijn' (Jesaja 25:7). Zo gaat het nu nog, toehoorders, met de roeping en bekering van elke zondaar. Wat hier gebeurt, is een heel helder beeld van wat er plaatsvindt als God een zondaar krachtig verandert en bekeert. God wil de zondaar dan niet meer laten in een toestand van ellendige onwetendheid, waarin hij tot nu toe geleefd heeft zonder God, maar Hij verlost hem daaruit en roept hem uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht (1 Petrus 2:9).

2.

Op deze manier had God voor de arme en ongelukkige heidenen de tijden der onwetendheid overzien. En wat doet Hij nu? Hij verkondigt nu, volgens Paulus, aan alle mensen alom dat zij zich bekeren. Het woord in de grondtekst dat door onze vertalers is vertaald met

verkondigen, heeft twee betekenissen. Aan de ene kant betekent het iets *aankondigen*, iets *bekendmaken*, iets *meedelen*. Aan de andere kant heeft het iets van *bevelen*, *opdracht geven*. Beide betekenissen kunnen hier worden toegepast. God verkondigt en maakt bekend; maar ook: God geeft bevel en geeft de opdracht aan alle mensen. Aan drie zaken moeten we met elkaar nog wat meer aandacht geven:

- de zaak die God alom verkondigt en waar Hij bevel toe geeft, namelijk de bekering;
- de personen aan wie Hij de bekering verkondigt en daar bevel toe geeft, namelijk alle mensen zonder onderscheid;
- de omstandigheden van de tijd, toen hij dit deed; dit is de inhoud van het woordje *nu*.

a. Het eerste dat we moeten overwegen is dat God, nu Hij de tijden der onwetendheid heeft overzien, hier aan alle mensen zonder onderscheid laat verkondigen en op het hart laat binden dat zij zich moeten bekeren. Verwacht hier geen uitvoerige verhandeling, mijn toehoorders, want de beperkte tijd laat ons dit niet toe. We zullen alleen de hoofdzaken noemen, die nodig zijn om de mensen een juist begrip te geven van wat de bekering inhoudt. Moge de Heere het hun zelf leren en hun daarin licht schenken.

U moet weten dat alle mensen door de zonde totaal van God zijn afgeweken en de zalige gemeenschap waarin de eerste mens geschapen was, verloren hebben. Zij heb-

ben het beeld van God geheel en al uit hun hart verloren. Het beeld van God bestaat in ware kennis en heiligheid. Zonder dit beeld is de mens ten enenmale onbekwaam om met God gemeenschap te kunnen oefenen, want hij kent God niet. Zijn verstand is totaal verduisterd geworden en vleeselijk gezind. Zijn wil is door het verduisterde verstand ook totaal verkeerd en verdorven geworden, zodat hij God niet kan liefhebben of verlangen naar iets wat van God is. Integendeel, hij verzet zich in totale vijandschap tegen alles wat van God is, en hij heeft zich helemaal overgegeven aan zonde en onheiligheid. Hierdoor is de mens in zijn natuurlijke staat totaal van God afgeweken. Hij is een vijand van God, een slaaf van de zonde en een vriend en kind van de satan geworden. Nu kan God, Die volkomen heilig en rechtvaardig is, zo'n afgeweken zondige en verdorven mens ook niet liefhebben of hem genade bewijzen. Want zo'n mens verzet zich geheel en al met haat en vijandschap tegen God, zijn hoogst genadige Schepper. Van Zijn kant moet God hem haten en hem beschouwen als een voorwerp van Zijn toorn en vervloeking, om hem tijdelijk en eeuwig op de meest verschrikkelijke wijze te straffen. Zo ligt de zondige mens van nature onder het eeuwig oordeel van God, in de macht van de zonde en de satan.

Let erop dat hiermee de situatie van alle mensen na de val van Adam is getekend. Zo was het met de heidenen, zo is het met alle mensen; en zo is het dus ook met ons, niemand uitgezonderd. We zijn allen door de zonde van God afgeweken en hebben onszelf tijdelijk en eeuwig

van Zijn zalige gemeenschap uitgesloten. Nu moet hier of het ene of het andere gebeuren: of de afgeweken zondige mens moet tot God terugkeren en Hem zoals in het begin, kennen en liefhebben; of hij moet voor eeuwig van God en Zijn gemeenschap gescheiden blijven, en onder Zijn toorn in de macht van de satan en de zonde blijven liggen. Er bestaat geen tussenweg.

Maar zal nu de zondaar tot God terugkeren, dan moet er een weg zijn die naar de gemeenschap met God leidt. Langs die weg kan de zondaar tot God gaan en terugkeren. Deze weg kan de zondaar niet voor zichzelf banen en gereed maken. Hij is totaal dood in de zonde, en die heeft elke toegang tot God voor hem volkomen en voor eeuwig afgesneden.

God heeft echter in Zijn onbegrijpelijke liefde voor mensen en in Zijn goedertierenheid Zelf voor de zondaar een weg tot Zijn gemeenschap voorbereid en gebaad. Dat deed Hij om Zichzelf te verheerlijken in de verlossing van zondaren. Deze weg heeft Hij in het Evangelie van zaligheid bekend gemaakt, namelijk het geloof in Zijn Zoon. Jezus Christus is zo voor de zondaar de Weg geworden waarlangs en waardoor hij weer uit zijn zondige staat verlost kan worden. Zo kan hij weer tot God terugkeren, weer met Hem in gemeenschap komen en van zijn afdwalingen voor eeuwig genezen worden.

Die weg wordt nu door de gelovige zondaar als volgt ingeslagen en betreden. Door Zijn Woord en Geest laat God de zondaar zien wie hij in zichzelf is; zo laat God hem zijn hoogst ellendige en verloren toestand in de

zonden zien. De mens ziet nu hoe hij door de zonde de Heere totaal verlaten heeft en dat hij dood ligt in de zonden, onder de vloek en toorn van God, in de macht van de satan en van het eeuwige oordeel; hij heeft geen hoop meer en leeft zonder God in de wereld.

Ja, de Heere laat de zondaar ook zien dat hij volstrekt onmachtig is om zichzelf uit deze doodstaat te verlossen. Hij laat hem zien dat al zijn gerechtigheden niet meer waard zijn dan waardeloze voddens die weggegooid worden, en dat hij daarmee voor God op geen enkele wijze kan bestaan. God maakt hem nu door Zijn Woord en Geest bekend met het werk van Zijn genade. Hij laat hem Christus zien, Zijn Zoon, als de weg ter zaligheid voor zondaren in de volheid van Zijn genade, Zijn volkomenheid en bereidwilligheid. Hij werkt bij de zondaar een hartelijke liefde en verlangen naar deze weg van genade en zaligheid. Hij buigt de wil en de genegenheid van de zondaar ertoe over, zodat hij van harte gaat instemmen met deze weg van zaligheid en die goedkeurt als de enige weg om tot God en Zijn gemeenschap terug te keren. Op deze manier werkt God op krachtige wijze het geloof in het hart van een zondaar. Hij laat als een volkomen goddeloze, onheilige, vervloekte en machteloze zondaar zijn oude leven los. Hij neemt afstand van zijn eigen gerechtigheid en al zijn goede werken, en hij neemt de toevlucht tot Christus en Zijn aangeboden genade. Hij geeft zich aan Christus over als een verloren zondaar, zonder voorwaarden, geheel vrijwillig en voor eeuwig, om door Hem weer met God verzoend en van de

zonden geheiligd en verlost te worden.

Vanaf het moment dat de zondaar zich door het geloof aan Christus heeft overgegeven, wordt hij in Hem weer met God verzoend en ontvangt hij vanuit Christus de Heilige Geest. Hij wordt nu door de verlichting in zijn verstand en de totale vernieuwing van zijn wil veranderd en wedergeboren. Zo'n mens ziet nu zijn vroegere verkeerde en vervloekte leven. Hij ziet zijn zonden en dwaasheid, omdat hij zo ver van God was afgeweken en zich aan de satan had overgegeven. Hij is daarover beschaamd, bedroefd en weet er geen raad mee. Hij heeft er een hartelijk berouw en verdriet over dat hij zo ver van God is afgeweken en Hem door zijn zonden zo onteerd en vertoornd heeft. Hij doet nu in alle ootmoed belijdenis aan de Heere. Hij neemt de aangeboden vergeving en verzoening in het bloed van Christus, Zijn Zoon, met een hartelijke vreugde gewillig aan. Hij verafschuwt en verfoeit zijn vroegere leven in de zonde en wil er niets meer van weten. Zijn hart, zijn vermaak en zijn genegenheid gaan uit naar de kennis van God en naar de ware heiligheid. Hij geeft zichzelf geheel over aan de Heere en neemt zich met hart en ziel voor, te wandelen in de wegen van de Heere, en Hem in en door Christus voor eeuwig te dienen en te verheerlijken. Op deze manier sterft zo'n mens aan zijn zonden en stelt hij zijn leven in de dienst van de gerechtigheid. Hij krijgt de heiligheid lief en alles wat met Gods wet overeenstemt.

Op deze manier, geliefden, bekeert een zondaar zich tot

de Heere! Zo wordt hij weer wijs, overeenkomstig de inhoud en betekenis van de Griekse grondtekst. Dit is nu de bekering die overal in het Woord aan zondaren wordt verkondigd. Ze worden ernstig vermaand acht te geven op dit enige middel tot behoud. Zonder deze bekering of terugkeer tot God en herstel in Zijn gemeenschap door Christus als dé Weg, blijft een zondaar voor eeuwig liggen onder de toorn van God, in de macht van de satan, van de zonde en van de vervloeking. Daarom was dit het eerste woord dat Christus op deze aarde preekte. Mattheüs vermeldt in hoofdstuk 4: ‘Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen’ (vers 17). Het was ook Zijn laatste woord dat Hij tot Zijn discipelen sprak, toen Hij van deze aarde afscheid nam om in de hemel opgenomen te worden. Lukas beschrijft in hoofdstuk 24, hoe de Heiland, toen Hij op het laatst afscheid nam van Zijn discipelen, tegen hen zei dat in Zijn Naam gepredikt zou worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volkeren, beginnende van Jeruzalem.

Uit wat we nu behandeld hebben, wordt duidelijk wat de inhoud is van de bekering van de zondaar, en hoe deze met het geloof gepaard gaat. Er bestaat tussen geloof en bekering een onafscheidelijk verband; het ene kan niet bestaan of begrepen worden zonder het andere. De Heilige Schrift noemt ze dan ook altijd samen in één verband. Paulus verklaart in Handelingen 20:21 aan de ouderlingen te Efeze dat hij zowel aan Joden als aan

Grieken de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus betuigd had. Dit preekte de Zaligmaker Zelf ook: ‘Bekeert u, en gelooft het Evangelie’ (Markus 1:15).

b. Over deze bekering nu spreekt Paulus in onze tekst tot de mannen van Athene. Hij zegt dat God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, nu alle mensen alom verkondigt dat zij zich bekeren. Hij wil hiermee niets anders zeggen dan dat God de Heere door middel van Zijn Woord en Evangelie, door Zijn apostelen en knechten de mensen overal ter wereld laat nodigen en oproepen tot bekering. Hij laat hen niet alleen Zijn genadige voornemen in Christus en Zijn oproep tot bekering openlijk verkondigen, maar Hij beveelt hen ernstig de verzoening in het bloed van Zijn Zoon aan te nemen en zich met hun hele hart tot Hem te bekeren. Hij beveelt hun hun vroegere verkeerde, rampzalige en zondige wegen te verlaten en zich in ware verootmoediging, schaamte en boetvaardigheid tot Hem te wenden, om door de vergeving van de zonden in Christus genade te ontvangen.

‘Maar’, zal iemand misschien vragen, ‘kan een mens zelf op het bevel van God zijn hart vernieuwen en zichzelf een nieuwe geest geven?’ Nee, toehoorders, zeker niet. Een mens kan zich evenmin bekeren als een dode zichzelf levend kan maken. Maar God heeft het recht en het gezag om de bekering van de mens te eisen. De mens is door de zonde moedwillig van God afgeweken

en is daarom verplicht weer tot Hem terug te keren, als hij door God niet tijdelijk en eeuwig gestraft wil worden. Maar hieruit blijkt de onbegrijpelijke genade en de oneindige goedheid van God de Heere, dat Hij de zondaar Zelf bekeren wil en hem wil brengen tot Christus, Zijn Zoon, om in en door Hem uit de dood van de zonde levend gemaakt, vernieuwd en bekeerd te worden. Het bevel van God aan de zondaar in het Evangelie heeft als doel de zondaar in zijn zondige onmacht aan zichzelf te ontdekken. Hij moet zich bekeren wanneer hij het eeuwige leven wil ontvangen. Het moet hem ervan overtuigen dat hij totaal van God vervreemd en afgeweken is en dat hij zich nu op een verkeerde en zondige weg bevindt. Hij moet tot God terugkeren als hij zichzelf niet in de ondergang wil storten. De zondaar moet hierdoor in een ernstige verlegenheid en onrust worden gebracht. Hij moet ontwaken uit de slaap van zorgeloosheid, zich ootmoedig voor de Heere vernederen en bij Hem de genade van de bekering zoeken met de woorden: 'Bekeer mij, Heere, en trek mij!' Hij moet uitzien naar Christus en niet rusten voordat hij met Hem verenigd is, door Zijn Geest vernieuwd, bekeerd en wedergeboren.

Zie, zo wil de Heer de bekering in de zondaar Zelf werken door Zijn Woord en Geest, en tot dat doel laat Hij Zijn Evangelie prediken en roept Hij hen allen tot bekering. Zo handelde Hij, volgens de woorden van Paulus, ook in het verleden. Hij verkondigde en gaf bevel dat alle mensen, dat wil zeggen alle mensen zonder onderscheid,

zich bekeren. Hij richtte zich tot alle zondaren, zowel heidenen als Joden, zowel armen als rijken, zowel groten als kleinen, zowel ouden als jongen. God de Heere maakt in dit opzicht geen enkel onderscheid tussen mensen, of ze in hun leven meer of minder goddeloos zijn. Hij maakt geen enkele uitzondering. Zijn bevel is algemeen en gericht tot alle mensen. Ze moeten hun zondige wegen verlaten en zich tot Hem bekeren. Hier klonk het: ‘Komt allen tot Mij!’ en: ‘Wend u naar Mij toe!’ Met dit doel zond de Heere Zijn apostelen en discipelen de hele wereld door, en liet ze zonder onderscheid de zaligheid aan alle mensen aanbieden, op voorwaarde van geloof en bekering. Christus had Zijn apostelen bevolen: ‘Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen’, Markus 16:15. Dit hebben de apostelen en discipelen overal gedaan. Zij hebben dit Evangelie in de hele wereld verkondigd en hebben aan alle mensen gepredikt dat God in Christus de wereld met Zichzelf wil verzoenen. Niemand zal nu verloren kunnen gaan dan alleen zij die moedwillig aan het Evangelie van zaligheid ongehoorzaam zijn en weigeren op de voorwaarde van geloof en bekering de aangeboden zaligheid van het eeuwige leven aan te nemen.

Zo is het nu nog. God de Heere biedt Zijn genade aan alle mensen zonder onderscheid aan, wanneer zij maar in Zijn Zoon willen geloven en zich tot Hem bekeren. Maar de mensen sluiten zichzelf buiten Gods genade. Ze willen deze niet aannemen en ontvangen zoals God die laat aanbieden. Ze blijven liever onbekeerd en leven liever buiten

Christus in de zonde, want de zonde smaakt hun te zoet en ze willen deze niet loslaten. Hoe duidelijk wordt hier dan van Gods kant Zijn onbegrijpelijke genade, goedheid en menselijkheid zichtbaar, als Hij alom aan alle mensen verkondigt dat zij zich bekeren! Onder de mensen was er niemand die eraan dacht naar God te zoeken en tot Hem terug te keren, maar dan komt die grote, heerlijke en in Zichzelf volzalige God en keert Zich tot de mensen. Hij maakt hun Zijn gedachten van vrede bekend. Hij zoekt hen in alle ernst op, baant voor hen de weg en biedt hun de hand, opdat ze tot Hem zullen terugkeren en hun vroegere wegen van dood en verderf verlaten. Wat is het waar wat de Heere zegt en luid tot alle zondaren uitroept bij monde van Ezechiël. Mijn toehoorders, luister toch goed: ‘Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in de dood van de goddeloze, maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeer u, bekeer u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?’ (Ezechiël 33:11). Het is waar wat Petrus schrijft in 2 Petrus 3: ‘De Heere vertraagt de belofte niet, maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen’ (vers 9). Zie, er gaat geen enkel mens verloren of het is door moedwil en eigen schuld. God de Heere wil het niet. Hij wil dat alle mensen zich bekeren en zalig worden. Zo preekt Paulus dan naar waarheid aan de mannen van Athene dat God nu alle mensen alom verkondigt dat zij zich bekeren.

c. Let ten slotte goed op het woordje 'nu'. Nu roept God alle mensen op tot bekering, nú is het de dag en het uur van de bekering. Nu, heden! Heden biedt God Zijn genade aan alle mensen aan, en dus ook aan de inwoners van Athene. Nu is het de tijd van het welbehagen en de dag van het heil. Nu wil Hij hen verhoren, en daarom moeten de inwoners van Athene en alle mensen zich tot de Heere bekeren en hun oude zondige wegen verlaten. Na deze tijd zal er in alle eeuwigheid geen tijd meer zijn. Daarom kan en mag dit werk niet uitgesteld worden. Nee, als de Heere Zijn genade aanbiedt, moet zij worden aangenomen. De Heere wacht op de bekering, en daarom: wee, wee degenen die deze dag en het uur van zaligheid verachten en weigeren zich tot Hem te bekeren. Het zal voor de inwoners van Tyrus en Sidon in die dag verdraaglijker zijn dan voor hen. Zo zegt onze apostel dan met recht dat God nu alle mensen alom verkondigt dat zij zich bekeren.

Toepassing

Zo hebben we nu, toehoorders, de betekenis van deze woorden voor u uitgelegd en behandeld. In deze prediking van Paulus vinden we een heldere vervulling van alles wat de profeten in het Oude Testament hebben aangekondigd, namelijk dat de wijd uitgestrekte genade van het Evangelie aan alle mensen zonder onderscheid wordt aangeboden. De gelegenheid ontbreekt om daar nu dieper op in te gaan.

Het is nu tijd om wat we hebben behandeld op onszelf toe te passen. We behoeven hier slechts de personen te verwisselen. Wanneer we de plaats innemen van de heidenen van Athene, aan wie Paulus het Woord preekte, dan preekt Paulus hier voor ons en voor ons land. Paulus waarschuwt dan ook ons zondige en goddeloze land en volk: U bent van de Heere afgeweken en u hebt gekozen voor de zonde, de onverschilligheid en de verharding. Nu laat de allerhoogste God ons zondige land en volk, dat zo halfslachtig, ongevoelig en zorgeloos geworden is, verkondigen en bevelen dat zij zich zonder uitstel tot Hem bekeren. Hij heeft de tijden van de onwetendheid overzien en wil niet dat ze nog langer verder gaan op de rampzalige wegen van de zonde. Op deze wegen wordt alleen maar duisternis gevonden en ze eindigen in de eeuwige ondergang. God wil dat ze allen, hoofd voor hoofd, van de kleinsten tot de grootsten toe, zullen terugkeren tot Hem van Wie ze zo moedwillig, langdurig en ergerlijk zijn afgeweken. Ze hebben Zijn geboden en vermaningen in de wind geslagen, en hebben zich tegen alle genademiddelen in verhard.

De Heere roept uit de hemel luid tot ons volk in zijn geheel en tot al de zondige inwoners wat er staat in Jeremia 3: 'Keer weer, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkerigen genezen' (vers 22). O, dat ons zondige en afgeweken volk nog eens zou antwoorden zoals toen: 'Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de HEERE, onze God!' Ver zijn we van de Heere afgeweken. Ons land met al haar inwoners is geworden als Laodicea. Alles is

met blindheid, halfslachtigheid, luiheid, zorgeloosheid en verharding vervuld. God wordt niet meer erkend, gezocht, gediend, liefgehad en gevreesd. De Heere is begonnen met het maken van voorbereidingen om dit land en volk te verlaten en Zijn Geest en de bediening van Zijn Woord geheel weg te nemen. Als er niet spoedig een algehele bekering onder de inwoners van Nederland komt en zij, in het besef van hun zonden, met hartelijke droefheid, schaamte en berouw tot de Heere hun God terugkeren, zal Hij ten slotte de lauwe en verbasterde kerk in Nederland definitief verlaten en overgeven aan de totale ondergang. Er is voor ons en voor ons land geen andere weg, toehoorders.

Als we aan de eeuwige ondergang willen ontkomen en onze kostelijke en onsterfelijke zielen willen redden van het eeuwig oordeel, zullen we vandaag, op deze dag, zonder het langer uit te stellen ons tot de Heere moeten bekeren. We zullen een keuze moeten maken, toehoorders, tussen ons te bekeren of te sterven; een keuze tussen terugkeren tot God de Heere, of voor eeuwig van Hem en van Zijn zalige gemeenschap gescheiden te zijn. Er ligt hier geen weg tussen. Als we ons niet bekeren, zullen we moeten omkomen. We moeten hier niet langer blijven hinken op twee gedachten, maar of God dienen, of de duivel dienen. Ieder mens moet voor zichzelf een besluit nemen. Of hij wil van zijn zondige leven afstand nemen en zonder uitstel zich tot de Heere bekeren, of hij wil zijn zondige leven voortzetten en God voor eeuwig loslaten. Het punt is: u bekeert u, of u gaat verloren.

Maar welke bekering vraagt God hier van ons? Alleen een ware en oprechte bekering, waardoor we ons tot Hem bekeren met ons hele hart. We moeten ons totaal en voor altijd van ons zondige leven afkeren en ons volledig tot de Heere wenden. God vraagt van ons een bekering die vergezeld gaat van een waar en oprecht geloof in de Heere Jezus. In Joël 2:12 lezen we: ‘Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeer u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweën, en met rouwklacht. Scheur uw hart en niet uw klederen, en bekeer u tot de HEERE, uw God.’

Als we ons zo met ons hele hart tot de Heere bekeren, dan moeten we onszelf vóór alle dingen schuldig weten. We moeten inzien dat we vanaf onze jeugd, ja, vanaf onze geboorte door onze zonden schandelijk en moedwillig van God de Heere zijn afgeweken. Dat we uit Zijn gemeenschap gevallen zijn en terecht gekomen in die van satan. We hebben onszelf gebracht in een poel van ellende, van ongeneeslijke blindheid, verkeerdheid, verdorvenheid en onvermogen tot herstel. Alle vloeken van Gods Wet hebben we op ons geladen, omdat we nooit één gebod van deze Wet hebben gehouden. Ja, we kunnen vanwege ons zondige onvermogen en onze verdorvenheid in alle eeuwigheid er ook niet één meer houden. We zijn dood in de zonde, we zijn vijanden van God en goddeloze slaven van de duivel en hel. Er wordt in ons niets goeds gevonden. We zijn zó ver van God afgeweken dat we nooit meer vanuit onszelf tot God zullen terugkeren. Ja, we kunnen daartoe in onszelf geen

enkele begeerte vinden of opwekken. Het is rechtvaardig dat God toornig op ons is. Hij kan ons rechtvaardig voor eeuwig van Zich afstoten en ons in de hel werpen. Het is rechtvaardig als Hij nooit meer naar ons omziet en ons oproept tot bekering. We moeten beseffen hoe lang en hoe hardnekkig we die goede God hebben tegengestaan. We hebben Zijn aangeboden verzoening, zaligheid en genade veracht en al Zijn raadgevingen, bestraffingen en vermaningen met verachting verworpen. We hebben op Zijn zegeningen, oordelen en bedreigingen geen acht geslagen, maar we hebben geleefd naar de ingeving van ons boze hart. We hebben gespot met God en Zijn Woord, met Zijn knechten, ja, met alle genademiddelen tot bekering die wij tot nu toe zo overvloedig hebben ontvangen.

Dit alles moeten we ons duidelijk en krachtig voor ogen houden. We moeten hiervan overtuigd worden om onze goddeloze ongerechtigheid te kennen. Daarover moeten we in ons hart een levendig gevoel en diepe droefheid kennen, verbroken en verslagen vanwege onze verharde harten. Dit moet ons in bittere tranen van schuld en berouw doen uitroepen: ‘O wee ons dat we zo gezondigd hebben en zo ver van God zijn afgeweken.’ We moeten onszelf verfoeien en van onszelf gruwen en uitroepen: ‘Wat zijn we toch monsters van goddeloosheid en afzichtelijke booswichten. Wat zijn we toch vreselijk ongehoorzaam en voor elk goed werk ongeschikt. Hoe is het mogelijk dat die grote en heilige God ons zo lang

heeft verdragen en ons niet reeds lang in de hel en in het eeuwige oordeel heeft geworpen. Hoe is het mogelijk dat Hij onze goddeloosheid en gruwelijke zonden zo lang heeft kunnen aanzien en ons niet totaal heeft verwoest zoals Sodom en Gomorra!’

Dit alles moet ons in de ware verootmoediging en vernedering brengen. We moeten ons als schuldige en vervloekte mensen tot God wenden. We moeten ons voor Zijn voeten neerwerpen en de hartelijke belijdenis uitspreken die we vinden in Daniël 9 (vers 5-11). Hier moet het ons om te doen zijn en we moeten met al onze macht zoeken naar de verzoening in het bloed van Christus met de woorden van het gebed van Daniël (de verzen 15-19). We moeten in ons gebed krachtig en aanhoudend smeken om de verzoening in het bloed van Christus. Dat bloed moeten we in het geloof aangrijpen en uitzien naar de aangeboden vergeving van al onze zonden, en deze aannemen. We moeten Christus omhelzen en van Hem gebruikmaken als de weg waardoor we weer met God verzoend en verenigd kunnen worden. Dan zien we af van onze eigen krachten en eigengerechtigheden en geven onszelf geheel en onvoorwaardelijk aan Christus over. We moeten van Hem een nieuw hart en een nieuwe geest ontvangen. Daardoor zullen we ons zondige leven voor altijd verfoeien en er afstand van nemen. Nauw verbonden met God zullen we in een nieuw godzalig leven verder gaan. We zullen de Heere kennen, liefhebben en vrezen tot in eeuwigheid.

Dit is de bekering die God van ons en van ons volk eist. Zo gebiedt Hij ons dat wij ons zullen bekeren. Hij laat het niet aan onze keus over of we dat naar ons believen doen of nalaten, maar het is Zijn onherroepelijk bevel dat wij het doen zullen. Als we het niet doen, zal Hij ons straffen met de eeuwige ondergang. Het is het gebod van de Heere, waarvan Hij geen afstand wil en kan doen. Zondaren zullen alleen *door geloof en bekering zalig* worden en leven. Hoewel God vol is van genade en barmhartigheid, zoals de zon vol is van licht, toch wil Hij aan een zondaar absoluut geen genade en barmhartigheid bewijzen, behalve wanneer hij gelooft en zich bekeert. Deze bekering eist God niet alleen van deze of gene grote zondaar, maar van ons allemaal, hoofd voor hoofd. Hij zweert dat Hij niemand van ons zonder deze bekering in der eeuwigheid genade zal bewijzen, of dat Christus voor hem één druppel bloed zal storten. De Heere roept de openbare zondaren en de zich uitlevende goddelozen onder ons tot bekering. Hij roept dronkaards, overspelers en die in ontucht leven, dieven, vloekers, mensen die zweren en dobbelen, lasteraars en leugenaars, en mensen die zelden of nooit in de kerk komen of Gods Woord lezen; mensen die zich als onreine dieren wentelen in het slijk van de zonde en van allerlei goddeloosheid. God de Heere roept ze allen tezamen tot bekering. Hij let daarbij niet op hun godsdienst of gezindheid. Rooms en remonstranten, lutheranen, gereformeerden, ja, zelfs degenen die helemaal niet aan godsdienst doen, maar die slechts de duivel en hun vleselijke lusten die-

nen, roept God zonder onderscheid. Hij biedt hun de zaligheid, de genade en de vergeving van al hun zonden aan, hoe groot en talrijk die ook mogen zijn. Als ze maar in Christus, Zijn Zoon, geloven en zich met hun zondige leven bekeren tot de Heere. Ja, Hij roept hen allen toe wat we lezen in Jesaja 1: ‘Wast u, reinigt u, doet de boosheid van uw handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen. Komt dan, en laat ons samen richten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol’ (vers 16 en 18). U, mensen, die van God en Zijn geboden geen weet hebt en daarvan totaal onkundig bent, de Heere roept ook u tot bekering. Al kunt u niet lezen of schrijven en al bent u nog dommer dan de beesten, de ossen en de ezels, toch laat de Heere u verkondigen en bevelen dat u zich bekeert.

Hij heeft de tijden der onwetendheid overzien. Zijn ziel heeft er een afkeer van dat u nog langer in uw schuldige onkunde leeft. Hij wil dat aan de tijden van de onwetendheid een einde komt en dat u Hem leert kennen en wijs wordt tot zaligheid. U, die leeft als rustige burgers die in eigen ogen rechtvaardig bent; u, zorgeloze, halfslachtige en geruste kerkmensen, God beveelt u dat u wakker wordt en uw dwaze denkbeelden en zogenaamde gerechtigheid inziet; dat u uw zonden en schuld kent en dat u zich met uw hele hart bekeert. God laat u, huichelaars, verkondigen dat Hij uw vervloekte huichelarij doorziet en dat u Hem niet kunt bedriegen. Hij zal u naakt uit-

kleden, en daarom: erken uw leugens en bedrog. Bekeer u tot Hem met uw hele hart. Dat geldt voor u, die overtuigd bent en uw zonden ziet, maar er toch geen afstand van doet en niet naar Christus gaat; voor u, die nog denkt met bidden en tranen de hemel te verdienen en het leven in uzelf te vinden. God roept u ernstig op tot geloof en bekering, en biedt u nog genade en verzoening in Christus aan. Maar als u nog langer weigert ze aan te nemen, zal Hij Zijn hand van u aftrekken en u overgeven aan de verharding van uw hart. Hij zal u verwerpen als een koek die niet omgekeerd is.

Ook aan u, gelovige kinderen van God, laat de Heere verkondigen dat Hij veel dingen tegen u heeft. U moet uw eigen hart onderzoeken en zien hoe u uw eerste liefde hebt verlaten. Hoe weinig vruchten van geloof en bekering u hebt laten zien en hoe schuldig u staat voor de Heere op alle terreinen van het leven. De Heere, uw God, vermaant u zich voor Hem te verootmoedigen. U moet uw ontrouw aan Hem belijden, in Christus verzoening zoeken en met uw hele hart tot Hem terugkeren. Anders laat de Heere u weten dat Zijn ziel verdrietig zal worden en dat Hij u met allerlei tegenslagen zal treffen. Hij zal u vanwege Zijn verbondsbeloften die Hij gezworen heeft én om Christus' wil echter nooit aan de ondergang overgeven, maar Hij blijft van Zijn kant getrouw. Kortom, God roept ons vanuit de hemel allen tot bekering.

U, ouderen, God laat u bekend maken dat Hij de lamp van uw leven zal uitdoven in eeuwige duisternis, als u zich niet zonder uitstel - dat is dus nú, heden - bekeert. U zult het zwaarste oordeel ontvangen, omdat u het langst gezondigd hebt en u tegen de Heere verhard hebt. De kaars van uw leven is reeds ver opgebrand en u neigt reeds met uw grijze haar naar het graf.

U, mannen en vrouwen die in de kracht van uw leven bent, God laat u bekend maken dat als u zich niet bekeert, Hij u zal verharden in het slijk van uw ongerechtigheid. Wanneer u dan zult proberen in te gaan, zult u niet kunnen, omdat u de genade hebt veracht die u tot bekering moest leiden.

Jullie jongeren, God laat jullie waarschuwen dat je je zonder uitstel moet bekeren als je nog jong bent. Hij wil dat je vroeg in Zijn dienst treedt, of anders kan Hij je vroeg naar de hel laten gaan en je Zijn geest en genade onttrekken, zodat je je niet meer kunt bekeren, als je oud geworden bent.

Kinderen, ik zeg jullie dat God ook jullie tot bekering roept. Hij wil dat ook jullie ver verwijderd blijven van de zonde en Hem liefhebben en vrezen. Bid dat Christus jullie van de zonde verlost en jullie zalig maakt. Anders zal God jullie voor eeuwig buiten de hemel sluiten en jullie met alle goddeloze kinderen naar de hel laten gaan.

Overheid en onderdanen, predikanten en gemeenteleden, zij worden allen tot bekering geroepen. Het geldt voor iedereen: 'Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want

waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?' Het gaat erom dat God nú, nú, aan alle mensen laat verkondigen dat zij zich bekeren. Dat wil zeggen: vandaag, op deze dag, zonder het langer uit te stellen. Er is aan de Heere al zo lang bekering beloofd, maar er wordt slechts de spot mee gedreven. Er komt niets van terecht; en daarom wil God de Heere niet langer wachten.

Mensen, u moet u nú bekeren, of u bekeert u nooit. U hebt geen reden en ook geen recht om één dag, ja ook maar één uur te wachten. Het verderf is voor u allen reeds gereed, als u de waarschuwingen van de Heere nog langer veracht en in de wind slaat. Wij hebben van de Heere geen andere opdracht gekregen dan u dit te bevelen. U moet u allemaal van uw zondige leven zonder uitstel met een oprecht hart tot de Heere bekeren. De Heere is niet tevreden met minder dan een oprecht geloof en waarachtige bekering. Hier kunnen we niets tegen inbrengen en er valt niets op af te dingen.

Daarom, mijn toehoorders, wij bidden u vanuit de liefde van God en de liefde tot uw onsterfelijke ziel: neem dit toch ter harte. Houd u niet langer zorgeloos op de been met zelf verzonnen hersenschimmen en een ongegronde hoop, want zo waarachtig als de Heere leeft, als u zich niet bekeert, zult u allen vergaan. Laat u toch door niets van de bekering afhouden, wat het ook moge zijn. Laat ook uw onmacht u niet tegenhouden, want hiermee bedekken velen van u hun verschrikkelijke zorgeloosheid en moedwillige onbekeerlijkheid en verharding. God

weet wel dat u de bekering niet zoekt, maar dat u uw goddeloosheden en onwil op een ergerlijke manier probeert te verbergen.

Wanneer u zich werkelijk niet tot God kunt bekeren - en dat kunt u ook niet -, erken dan dat u een grote zondaar en een goddeloos mens bent, die uzelf deze rampzalige onmacht moedwillig op de hals gehaald hebt. Erken dat u in een uiterst gevaarlijke en ellendige toestand verkeert en dat u Christus nodig hebt om u te bekeren uit de macht van de satan. Leg uw vroegere zorgeloosheid af en blijf u niet langer ongehoorzaam, schaamteloos en brutaal verzetten tegen God, tegen Christus, tegen Zijn Woord en tegen Zijn knechten. Maar laat u overtuigen, in het licht van de Wet van God, dat u een zondig addergebroedsel bent en een onbekeerlijk volk. Verootmoedig u dan voor de Heere en erken uw zonden en schuld. Wend u in vurige en aanhoudende gebeden tot God. Roep dag en nacht: 'Bekeer mij o God, dan zal ik bekeerd zijn. Breng mij tot Christus want ik, een verdoemelijke, machteloze en ellendige zondaar, kan er zelf niet komen.'

Wij weten niet wat we er nog meer van kunnen zeggen dan wat we nu al zo vaak gezegd hebben. Nederlanders, u gemeente hier², en allen die dit hoort, u bent op een verschrikkelijke manier van God afgeweken en u moet zonder uitstel tot Hem terugkeren. Als u niet op voorwaarde van geloof en bekering vergeving ontvangt van al uw zonden, zult u allen zonder onderscheid de dood

² Er staat: Gij Rijnsaterwouders!

sterven en voor eeuwig verloren gaan. 'Want God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom dat zij zich bekeren.'

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Media bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
(bij voorkeur schriftelijk) aan:

Pieters Media bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl